

nebo povinníka zřízeném, kterýžto plán ustanoví, též však jen k žádosti jedné neb druhé strany, na základě návrhu od nestranných znalců zdělaného nebo znovu zkoušeného, úřad krajský, v těch pak zemích korunních, v kterých žádného krajského úřadu není, nejnižší úřad politický, když byl o něm prvé obě strany vyslyšel.

Shledáli se vůbec nebo při této příležitosti, že se oprávněncem a povinník toliko v tom neshodují, jakým způsobem se služebnost nějaká, proti níž není žádného odporu, vykonávati má, tehdy přísluší rozhodovati v příčině toho výše do-
tčeným úřadům politickým.

§. 10. V částech lesa k omlazování ustanovených, v nichž by dobytek pastevný mládí zrůstajícímu, které tam již jest nebo se tam teprv vychovati má, škoditi mohl (v hajíštích čili místech zahájených), nesmí se pastva lesní naprosto provozovati, do ostatních pak částí lesa smí se jen tolik dobytek honiti, kolik ho tam nalezne potravy potřebné.

Taková místa zahájená mají činiti vůbec tam, kde se provozuje hospodářství kmenné, alespoň šestinou, kde se provozuje hospodářství pářezové a prostřední, alespoň pětinou veškeré půdy lesní.

Držitelové lesů a ti, jenž mají právo pásiti, mají zabraňovati, aby dobytek pastevný do míst zahájených nechodil, a to buď tím, že ustanoví k tomu konci pastýře anebo jiným způsobem. Též se nemá dobytek, pokud se to dá dělati, pásiti po různu, nébrž společně.

Pruhon dobytek má se díti tak, aby se tím lesu neškodilo a dle potřeby i po zacházkách.

§. 11. Stláni (mrť, mour, hrabanka, strouhanka), záležili v listech opadalých (listí a jehličí) a v mechu, sbíratí se smí toliko hráběmi dřevěnými, aniž jest dovoleno, rozhrabávati jimi zem (půdu samu) a sbíratí ji. Vřes, borůvky (černé jahody), janovec metlatý, kručinka a jiné podobné rostliny, jichž se užívá za stelivo, smějí se řezati jenom tak, aby se stromkům mezi nimi se nacházejícím neublížilo.

V pasekách probíracích nemá se naprosto žádného stláni bráti, tím méně v pasekách omlazovacích čili semenných, když by to mládí tu rostoucímu na škodu býti mohlo.

§. 12. Chvoj (stláni kleštěné, sláni větrové), kde jest v obyčeji, má se bráti předkem v místech k porážení ustanovených, (mýtinách a pasekách probíracích, sečech toulavých čili propíchaných).

Z kmenů poražených mohou se vzíti veškeré větve, z kmenů ale, které ještě stojí, které se však mají porážeti, mohou se vzíti jen dolní dvě třetiny větví; kmeny pak, které se nemají porážeti, nesmějí se na místech porážecích naprosto oklešťovati. Mimo místa porážecí dovoleno jest bráti jenom třetinu větví silnějších.

Slabší větvičky (ratolesti, podrůstky), ježto jsou mezi silnými větvemi, musejí se nechati.